

Obsah

Pre čitateľov 7

Nebojte sa civilizačných chorôb 9

Osteoporóza – šanca na víťazstvo 13

- Dve podoby vápnika 14
- Príčiny nedostatku vápnika v tele 15
- Cukor - hlavný nepriateľ vápnika 16
- Vitamín D - „spoločník“ vápnika 18
- Vznik nerozpustnej vápnikovej soli v organizme 23
- Vaječná škrupinka nie je smeti 26
- Kyselina močová - tichý vrah 28
- Podagra 29
- Chronický reumatizmus 30
- Dna 30
- Anémia 30
- Obličkové a pečeňové kamienky 31
- Kožné ochorenie 31
- Cukrovka a nadváha 31
- Choroby nervového pôvodu 31

Problémy s chrboticou 37

- V zdravom tele zdravý duch 39
- Očista (detoxikácia) - hladovka 40
- Vek chrbotici neprekáža 44
- Ked' bolí duša 50
- Bolesti kĺbov a svalov 53

V prírode neexistuje zlé počasie 59

- Relaxačná masáž rúk 59
- Striedavá studená a horúca sprcha 60
- Potieranie kože 60
- Voda liečiteľka 61

Uzdravujúci nádych a výdych	62
Čuchanie kvapiek z valeriány	62
Pomôžte svojmu srdcu	63
Rýchlo preč od infarktu	64
Cholesterol - ukazovateľ dlhovekosti	67
Neužívajte lieky!	70
Slnečnicový, sójový a kukuričný olej	71

Odstrániť nádor 75

Lekáreň v každom z nás (metóda samoliečby)	78
Prečo ľudia ochorejú a skoro umierajú	81
Sami si pestujeme rakovinu	84
Informácie na zamyslenie	96
Smrtelné žiarenie	100
Prečo je žiarenie škodlivé?	100
Vrahovia v našom dome	101
Nabime životnú batériu	102
Škodlivé žiarenie - príčina mnohých chorôb	103
Stromy - liečitelia	104
Úvahy na tému cukrovky	105
Nech žijú zemiaky	113
Liečivá sila jablka	115
Jablčný ocot	117
Jablčný ocot ako liek	117
Príprava jablčného octu	119
Sme nachladení?	120
Maliny miesto aspirínu	121
Čistota - záruka zdravia!	123
Liečivá sila čaju	125
Lekáreň v šálke čaju	125

Preč s plešinou! 127

Mechanizmus vypadávania vlasov	127
Masáž hlavy	129
Pomôž si sám	131

Recepty našich babičiek 133

Dodatok 142

Index 153

Pre čitateľov

Eskulap, boh lekárskeho umenia, mal dve dcéry. Jedna sa volala Panacea a druhá Gigea. Obe mali dar uzdravovať ľudí. Panacea celý život hľadala zázračný prostriedok proti všetkým chorobám. „Človek by nemal vedieť o svojich chorobách, stačí, že sa o to postarám ja,“ hovorila Panacea. Gigea sa snažila vysvetliť ľuďom, že ich choroby sú odrazom ich života. Aby sme boli zdraví, je potrebné žiť v súlade s prírodou, nasledovať ju, učiť sa od nej. Sestry sa hádali, ktorá z nich má pravdu. Ich cesty sa rozišli. Panacea hľadá „zázračný elixír“ proti všetkým chorobám a Gigea učí ľudí zásady zdravého života a zdravia.

Ak hľadáme príčiny zlého sebavedomia a stážujeme sa pritom na srdce, žalúdok a kĺby, príčinu svojich chorôb hľadáme vždy mimo nás samých. Máme tendencie sa vyvršovať na všetkom, len aby sme ospravedlnili našu lenivosť a neznalosť základných zásad zdravého spôsobu života! Nikdy však nevidíme pravú príčinu, pretože hlavnou príčinou sme my sami.

My a len my máme zodpovednosť za naše choroby a bolesti, za našu predčasnú starobu. Žijeme nezdravo. Zle sa stravujeme a hromadíme v sebe „jedy“. Neopúšťajú náš organizmus, trápia nás, ozývajú sa chorobami našich orgánov.

Neusporiadany spôsob života - to je skutočná príčina predčasnej staroby a mnohých chorôb. Človek, ak chce, môže byť dlho zdravý a žiť dlho.

Som hlboko presvedčený, že v mnohých životných situáciách by si človek mal byť sám lekárom a radcom. Aby mohol odstrániť príčiny svojich chorôb a utrpenia, mal by poznať správnu funkciu svojho organizmu.

Vo svojej praxi som vyskúšal niekoľko receptov, vybral z nich to cenné a účinné a spísal do knihy. A túto knihu máte práve pred sebou. Rozumne ju využívajte.

Mnou uvedené recepty a inštrukcie nemajú žiadne vedľajšie účinky. Ak sú pre vás niektoré z nich nevierochné, prekonzultujte to pred použitím s lekárom homeopatom.

20. októbra 1997

P. S.

Knihu vám odporúčam prečítať trikrát:

- prvýkrát od začiatku do konca
- druhýkrát podľa typu vašich problémov
- tretíkrát využiť v praxi uvedené cviky, kúry a recepty.

Michail Tombak

Nebojte sa civilizačných chorôb

Kým skúsime spoločne spoznať príčiny civilizačných chorôb, chcel by som uviesť výsledky dvoch na sebe nezávislých vyšetrení, vykonaných na rôznych miestach a v rôznom čase. Nezvratne potvrdzujú múdrost východných lekárov, ktorí tvrdia, že od striedmeho jedla ešte nikto neumrel. Umiera sa z prejedania.

Komisia Svetovej zdravotníckej organizácie urobila výskumu v niekoľkých kláštoroch v Tibete. Vyšetrili 90 % tamojšej populácie, medzi ktorou boli starí ľudia. V 60 % populácie neboli zistené zubné kazy, problémy s cievou či tráviacou sústavou. Všetci, nezávisle od veku, boli zdraví a plní elánu. Analýza ich stravy preukázala, že sa stravujú veľmi skromne. Nemajú chladničky a sporáky, nepoužívajú cukor, mäso ani rafinované produkty. Základom ich jedálneho lístka sú jačmenné placky, tibetský bylinný čaj a čistá voda. V lete ich stravu obohacujú repa, mrkva a trocha ryže.

Je to paradox. V najviac rozvinutých štátach USA, v Nemecku alebo Francúzsku, ktoré sú na popredných miestach v konzumácii mlieka, mäsa, rafinovaných produktov a iných tepelne spracovaných výrobkov, vyzerá zdravie ich občanov trochu inak. Napríklad v Amerike dve z troch rodín trpia nádorovým ochorením. Dve z piatich trpia srdečno-cievnymi chorobami, na následky ktorých umierajú. Bol tu zaznamenaný tiež ohromný počet ľudí trpiacich cukrovkou. Dlhodobujúce choroby trápia 19 % populácie, teda skoro každého piateho obyvateľa.

V Nemecku s cukrovkou bojuje 20 % populácie. Okolo 20 % detí vo veku od 8 do 16 rokov je retardovaných a fyzicky zaostalých. Na reumatizmus a zápaly kĺbov trpí 15 až 17 % populácie.

Vo Francúzsku sa alergia týka 15 až 20 % obyvateľov, 450-tis. detí mladších ako 18 rokov trpí rozličnými ťažkosťami sluchu či zraku, 1,5 milióna detí vo veku 6 rokov trpí astmou. Vo všetkých vysoko priemyselných krajinách sa za posledných 25 rokov percento novorodencov s vrodenými chorobami zdvojnásobilo.

Znamená to, že si často s pomocou vidličky a lyžice sami kopeme hrob.

Po celé stáročia sa mnohí vedci snažili objaviť a vyskúmať neuchopiteľného malého mikróba, ktorý je príčinou obyčajného nachladenia. Ešte v 40. rokoch to vedci vysvetľovali tým, že onen mikrób je jednoducho taký malý, že ho existujúce mikroskopy nevidia. Ani búrlivý vývoj techniky a vy-

nález elektrónového mikroskopu nijako situáciu nezmenil. Priznajme, že s pomocou najnovšieho optického zariadenia sa podarilo objaviť viac ako sto rôznych mikroorganizmov, vírusov a baktérií, ale žiadny z nich nie je príčinou nachladenia. Prečo sa nepodarilo odhaliť mikróba, ktorý spôsobuje nachladenie? Pretože neexistuje. Každý z identifikovaných mikroorganizmov sa živil hlienom, ktorý organizmus produkuje pri nachladení. Presnejšie povedané, v tele sa nachádza hlien, ktorý je výsledkom zlého stravovania. Na jar a na jeseň sa organizmus začína čistiť od prebytku hlienu. Vtedy sa objavujú baktérie, ktoré hlien rozkladajú, ničia a absorbuju ho, pomáhajú nám vyčistiť organizmus. A čo robíme my? Používame preparáty a zabíjame tým baktérie, ktoré nás majú chrániť. A čo ďalej? Mikróby sme zabili a hlien zostal. Po istom čase sme opäť chorí, a keď nie sme nachladení, tak máme chrípku – respektíve to isté, iba sa hlienom živí iný druh mikroorganizmov v našom tele.

Tak to prebieha od jari do jesene, každý rok nám tečie z nosa, škrípe v kostiach, neustále sa objavujú epidémie. Objavuje sa čím ďalej tým viac nových liekov na likvidáciu mikróba. Ale mikrób, i keď je malý, nie je „hlúpy“, tiež chce žiť, a preto sa snaží byť odolný proti liekom. Nie je potrebné byť prorokom, aby sme predvídali výsledok toho boja – čím silnejšie a agresívnejšie budú lieky, o to „horšie“ a odolnejšie budú mikroorganizmy. Kto tu trpí najviac? Samozrejme, náš organizmus. Keďže každé nevinné lieky (ak také vôbec existujú) vyvolávajú vedľajšie účinky.

Čo je to vlastne nachladenie? Je to iba výsledok nahromadeného zbytočného odpadu v tele a nedostatok jeho vylučovania. Hrubé črevo zhromažďuje celú túto hnilibu. Práve odtiaľ krv roznáša toxíny po celom tele a tvorí nezdravý hlien. Keď je množstvo hlienu nebezpečné (toxické), organizmus sa od neho snaží vyslobodiť pomocou nádchy – čo je nachladenie. Proces zlučovania sa baktérií a vírusov s hlienom spôsobuje zápal, ktorého výsledkom je zvýšená teplota.

Aby sme vás definitívne presvedčili, že sú mnohé naše choroby spôsobené nesprávnym stravovaním, mali by ste sa zamyslieť nad všetkými faktami. Dôverujme skúsenostiam dlhovekých ľudí, ktorí žijú v doline Chunza. Žije tu 32 000 obyvateľov. Nepoznajú choroby a priemerná dĺžka ich života je 120 rokov! V čom tkvie ich tajomstvo?

Škótsky lekár McCarrison, ktorý prežil 14 rokov v bezprostrednej blízkosti Chunzy, dospel k záveru, že hlavným zdrojom dlhovekosti tohto národa je

spôsob stravovania. Obyvatelia doliny Chunza sú vegetariáni. Ich jedálny lístok sa väčšinou skladá zo surového ovocia a zeleniny (v lete), kličkov obilia, sušených marhúľ a ovčej bryndze (v zime).

Carrison, aby sa definitívne presvedčil o tom, že práve spôsob stravovania je tajomstvom dlhovekosti obyvateľov doliny Chunza, vykonal po návrate do Anglicka sériu experimentov na zvieratách. Jednu skupinu zvierat kŕmil typickou stravou londýnskej rodiny (biele pečivo, slede, rafinovaný cukor, zavarená a varená zelenina atď.). V skupine testovaných sa na záver experimentu začali prejavovať rôzne druhy ľudských chorôb. Druhá skupina zvierat bola kŕmená podľa spôsobu stravovania ľudí z doliny Chunza. Počas celého priebehu experimentu zostali zvieratá druhej skupiny zdravé.

Niekto sa domnieva, že na dlhovekosť majú vplyv klimatické podmienky. Zaujímavý je však fakt, že ľudia bývajúci v rovnakých klimatických podmienkach ako obyvatelia doliny Chunza trpia rôznymi ochoreniami a dĺžka ich života je dvakrát kratšia. Ponúka sa teda tento záver: Ak sa človek stravuje nesprávne, tak ho od choroby nevyslobodí ani horské podnebie.

Na rozdiel od susedných národov sú obyvatelia doliny Chunza veľmi podobní Európanom. Podľa teórie historikov boli zakladateľmi prvých kmeňových pospolitostí Chunzy kupci a bojovníci Alexandra Macedónskeho, ktorí sa tam usadili v dobách ťaženia cez horské doliny rieky Indus. Pokial' sa Európania budú stravovať rovnako, môžu žiť dlho ako títo ľudia.

Hippokrates povedal: „*Množstvo chorôb prichádza k človeku ústnou dutinou.*“ Táto geniálna veta je stará viac než dvetisíc rokov a my túto múdrost stále nevyužívame. Často premýšľam prečo? Možno to Hippokrates povedal veľmi ticho alebo si to všetci nestačili zaznamenať. Faktom je, že si z generácie na generáciu odovzdávame zlé návyky a súčasne s nimi i choroby, ktoré nás trápia. Na ospravedlnenie hovoríme, že žijeme v ťažkej dobe a drví nás veľká ťarcha civilizačného vývoja. Možno nás viac trápi kolosálna masa nášho tela, lenivosť a absolútne pohrdanie pravidlami fyziológie, podľa ktorých náš organizmus funguje. Ľudia sa naučili obsluhovať počítač, riešia komplikované ekonomicke problémy. Inžinier dokáže nájsť poruchu v hustej pavučine elektrického vedenia, ale na jednoduchú otázku, koľkokrát denne vylučuje moč a v akej farbe, nevie odpovedať. Preto chcem zdôrazniť: ak sa nenaučíte pozorovať fungovanie svojho organizmu, nikdy nebudeste zdraví!